

Silver Silliksaar

MU SÜDA ÕITSEB

Luulekassett

PÄIKESE

TÖÖPÄEV

2020

SISUKORD

Adraaegu	5 P
Vihm	6 P
Suvi. August	7 P
Leivalõhn	8 P
Karjas	9 P
Revanss	10 P
Päikese tööpäev	11 P
Suve kohus	12 P
<i>sume sügiseilm</i>	13 P
<i>topelt tubinaga</i>	14 P
Lõpmatus	15 P
<i>elasid kord eite-taati</i>	16 P
<i>maa emakoda</i>	17 P
Hirved õhtus	18 P
Kannatlik	19 P
Eluvaru	20 P
Punga talvitumine	21 P
Taevaneitsi	22 P
Hingsaun	23 P
<i>laotatud lina valge</i>	24 P
Härmad	25 P
<i>lumi sulab kevadel</i>	26 P
Hiline kevad	27 P
Eluvärelus	28 P
<i>kullaotsija elu</i>	29 P
Hirm	30 P
<i>hing kaalutu</i>	32 P
<i>jälitav hirm</i>	33 P
<i>ragisev voodi</i>	34 P
<i>rahu, meele ülendaja</i>	35 P
<i>kevad, ära ole nii pirel</i>	36 P
<i>mardika mai</i>	37 P
<i>liha ja veri</i>	38 P
<i>lõikelille ilu</i>	39 P
Öösel	40 P
Metsakodu	41 P
Aja tundlad	42 P
Hetk	43 P
Ajavool	44 P
Kure kisa	46 P
<i>pirisev mesilind</i>	47 P
<i>magus on meelistöö vili</i>	48 P
<i>mõnus paljajalu</i>	49 P
Taas sügis	50 P

Elu ahta katus	51 P
Leitmotiiv	52 P
Võluheinik	53 P
Kahin koduse kauni kaske	54 P
Vikerkaar	55 P
<i>aeg raamatut lehitseb</i>	56 P
<i>elusa puu haavast</i>	57 P
Isale 1	58 P
Isale 2	59 P
Siluett	60 P
Puu süda	61 P
Seaduspäraselt	62 P
Laud leivane	63 P
Kas põllumees saab	64 P
Isadus	65 P
Tulevik	66 P
Päästja surm	67 P
<i>mõni värav</i>	68 P
Linnud maasikapeenral	69 P
Ets ja mets	70 P
Maa ärkas	71 P
Kortsleht-Joogikallaja	72 P
Paarsus	73 P
Raevu vangla	74 P
Ehk näed	75 P
Rahu	76 P
Kuu kollane mask	77 P
Kündja surm	79 P
Duell	80 P
Kas keegi	81 P

ADRAAEGU

*Adraaegu
vaob valla
igatsuse värav
mulla koheva
lumejärgselt jaheda
ees*

*Teotahte surin
pungitab pungi
kevademahl surub
bigina tilkuma
mullaga määnduma
elujõuks saama
leivale*

*Jalad jalus
põhvili laskun
et sõrmed
juurduda saaksid
mullas
süda püherdab
määrdujata
mustas
ja muredas
uudseviljaootuses
adraaegu*

VIHM

*pilve paksu prisked piisad
lajatades lahvatavad
kooris kõmava kõlana
mööda maad momentselt mudast
kivi-kiledat-kõledat-kalki
süüdanit sumbunut soiguvat
jaheda ja jaksu järele*

kalla ... kasta

kalla ... kasta

SUVI. AUGUST

*Alles algas,
juba lõpeb
suvi, nagu
öine lõke.*

*Korraks lahvatas
ja lõõmas,
töödekuumas
pilvest joomas.*

*Päevi
lihendavad ööd,
lõkkeasemel
vaid söed.*

LEIVALÕHN

*Kõnnin teeda
vilju vaatan
nisupeada
pilgu saadan*

*Nisupeadest
üksikutest
põllumeri
voogab tuules*

*Voogab päida
kuldaseida
meeltes leiva-
lõhnaseida*

KARJAS

*kirkas kastes
pärlendavas
rohulibled
kroonid peas*

*karges kastes
karastavas
minu jalad
väriseemas
jäises lõõmas
põlemas*

*märjas kastes
koidukumas
astub kari
mina järel
jalad
külmast kangestumas
kirkas
karges
jäises kastes*

REVANSS

talv tingis tagasi

Päikese piikide poolt riisunud

kõiksuse kalgile külmale kuuluvaid kõiki

kahte sadat

seitset kümmet

kolme

koma

kahte

kraadi

PÄIKESE TÖÖPÄEV

(Urmas Sutropi lugedes)

*Päike sai idas idanema
aoaimus habetama
uneulmast uitajaida
äratooma-äratama*

*Päike pääinis päeva pähe
pildus pilke pilvi vahelt
küirelt kiiri kirgas kõrgelt
töötajaida torkis tagant*

*Päike päeva pikenedes
edelasse edenedes
tüdis tülitamast teolist
kõrvetamast kõlkapäalist*

*Päike kaldus kallakile
unenimas upakile
pale punas häbenedes
loidumises-loobumises*

*Päike patja pistis pea
pautis pilve ülepea
ööseks öhe lovehurja
lahkus loodes loojakarja*

SUVE KOHUS

maha

maha langevad kõik

üles

üles jäi üksik võik

kas

kas teist keegi ei taha

suvest

suvest tõelisest tunnistada

suve

suve suudate unustada

kohtus

kohtus lubate süüdistada

surma

surma mõisteti suveke

hukka

hukka saadeti vaeseke

reetsid

reetsid lehed sajused

tuulde

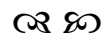
tuulde tõed hajusid

☞ ☞

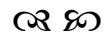
*sume sügiseilm
vihmata
päikeseta*

aprill-aprill!

☞ ☞

*topelt tubinaga
tubises mööda
AEG
vastassuunalises rongis*

LÕPMATUS

Keera

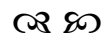
keera kaheksaks

kaheks aksioomiks

käpuli käima

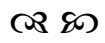
me kustumatusse unistusigavikku

∞ ∞ ∞

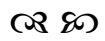

*elasid kord eite-taati
muud ei teata neist
siiasaati*

*MAA emakoda
avas oma üisa
tule ja hukatuse
siinniks*

HIRVED ÕHTUS

*On päikese loojangu eel
metsas tükslemas südameid erksaid.
Lõhnu ärevaid tunnetab meel,
samme sumbuvaid rohtude poole.*

*Päiksekiir enne kadumist kutsub
välja välule südameid erksaid.
Siluettides-varjudes tüksub
ärev oht kogu hirvede soole.*

*Päiksekiir enne loojangut uut,
enne kadumist suurt, järjekordset,
sunnib taanduma siis kõike muud.
See kui magnet toob hirved kõik soole.*

*Päiksekiir, metsavälu ja soo
hirve sõõrmetes väreleb ohust.
Viimaks rahu, harmoonia loob
suutäis mahlakast, hõrkvärskest rohust.*

KANNATLIK

*Pappel, sa kannatlik,
pappel, sa visa,
ei raiu vastu
ja ei tõsta kisa.*

*Küll sind on rasitud,
küll sind on põetud!
Kõik sinu elutöö
käest jälle võetud.*

*Ikka sa usinalt
uued raod kasvatad,
uued ja haljamad
taevani sirutad.*

*Taevani sirutad,
abi kui paludes,
taevase abiga
raskusi taludes.*

ELUVARU

*põhjatuuul
tammepuuul
rebis lehti maha
kogus aia taha
korjas mustapäevaraha*

*kulupääd
murumaad
kiitis künnivareste kisa
et võitja-sügise ees visa
ja kraaksujaile tuli aina lisa*

*vares varu
tammetõru
mattis ohvrianniks mullale
elujätkuks vares-soole, tammele
matmislõivu maksis elule*

PUNGA TALVITUMINE

*Kas lehekuult lopakalt käisivad lehed
lehtimisluba?*

*Ennäe! Juba pungale kitsaks on jäänud
talvitustuba.*

*Kes pakase paukudes korterit küttis
pungale tuules?*

*Ehk külmast ja vihmast on pakatand pungal
vistriki huules?*

*Kuis aimas, et talle kui neitsile tuleb
Päikene kosja?*

*Pung õiena avanes peiule vastu kui
ehetes mõrsja.*

TAEVANEITSI

*Nii ujedalt sa täna loori taba
täispuhtes neitsilikku palet peidad
ja minu üle justkui nalja heidad,
et kogu ilu kardad anda näha.*

*Vaid vilksamisi okste varjust vaatad,
distantsti rangelt säilitades hõljud
sa udumerel, imetlejaid tõrjud,
neil pilku kiivalt raagudega raatad.*

*Sa võludega paljuid peibutanud
ja hardaid austajaid laus hulgi saanud.
Ent neitsi olid, neitsiks ikka jäänud.*

*Kuust kuusse igavikust taevast vaata,
et valgust maiste hingedesse saata
ja... oma võluloor me ulmadele laota.*

HINGESAUN

*Oi seda kargust kevadist!
Hinges teostab kiiirimist,
valusalt ta peseb just
nagu santi saunalist.*

*Leiab tüdimuse maoka,
klopib sirgeks kiiirulooka,
raiub riiu-vaenu taaka,
uhab hinge settind praaka.*

*Nüüd veel tulgu äikest!
Ja siis
palju päikest...*

*laotatud lina valge
lumele valgele
päikese valgele
valgemaks pleekima
valges veel valgemaks
valguses leekima*

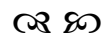
HÄRMAD

“Ta annab lund nagu villa,
laotab härmatist nagu tuhka.“
- *Taavet*

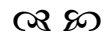
Härmalõng
*rebeneb venides
pikaks peeneks
vaevaliseks kui
vanadus*

Härmavõrk
*hämardab silmad
läbedalt
kõik sillerdab, särab
kaugemalt
aina hägune
hämär*

Härmatis
*talvine härmalõng
tuled üle öö
ja kaod
ei tea millal
ei tea kuhu
tulid
milleks*

*lumi sulab kevadel
süda sulab
tilkhaaval närtsib
sügisel*

HILINE KEVAD

Küll

*tulid kevad
külm ja tuuline
tee sooja juurde pikk
sa väsisid
sa harjusid
sa tüdisid*

Trepp

*järsuks südameni jäi
ja astmeid palju
ahvad kõik
ja libedad
ja pragused
sa väsisid
sa tülpisid*

Ja

*polnud minust
trepi koristajat sulle
käe ulatajat, hüüdjat
tule*

Sa

*kuigi armas
seekord tarbetuks
ja võõraks jäidki
mulle*

ELUVÄRELUS

*Ühtses pilves
lahmab lund
sajab lund
tuisutuules lumehanged*

*Põldpüü lumes
lume sees on vaikne
valge
tulevik nii tume*

*Läänetuules
äkki sula
põhjakaares
külmakõla*

*Hang on maja
hang on katus
vangimaja
põldpüü matus*

☞ ☞

*kullaotsija elu
oli ülekullatud
iga hingetõmme
kulla hinnaga
kopsudki kullatud
said mullatud*

☞ ☞

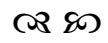
HIRM

*päeva kuumus on tihed
kleepuv mesi
janune veeta sammas
tõuseb ja tiheneb
eilse
üleeilse
üleüleeilse
kõigi põuaaja eelsete
ja homse põuasamba
vahele*

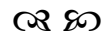
*põuapäevasammaste kaelas
võrkiiges passib
öö pime kott
täis
elu kihavat melu
soppidest pungitab
aukudest vahib
ööelu tiinus
viiraltlikult
ajaratast jahib
kaikaks kodaraisse
oma pead topib
meeleheitlikult*

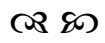
*päevapiisad kividele
merevaiguks hangund
pääksepärlid ratta ette
hirmupähkleiks tardund
ajaratas ragistades
nendest üle keerab
öise elu tondisõrmed
kilde püüdma meelad
tondisõrmedelegi
aeg ei heida armu
tunnikesi abistades
taltsutab neil tarmu*

*jälle tulekera taevas
kuumakiiri valgub vaiguna
mõistus tardub
elueksponaadiks
ritsikatiivaks
merevaigus*

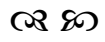

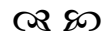
hing kaalutu
vajutab
rudjub
selgroog murdub

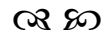

*jälitav hirm
laeb ennast täis
seiskudes adud
hirm ahtraks jäi*

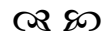
*ragisev voodi
mu asemeks toodi
keset parimat und*

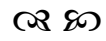

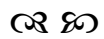
rabu meele ülendaja
rahuldus mu alandaja
rahulolu ääntaja

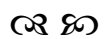

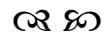
*kevad
ära ole nii püre
juba õitseb sirel
vaata
ja halasta*

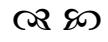

*mardika mai
juugendi juuli
seilaja september*

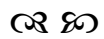

*liha ja veri
kas olete päri
korjama juhuse teri*

lõikelille ilu
oo, mehisus
ka surres
mitte kaotada võlu

ÖÖSEL

*nagisevad trepid
häälitsevad rasked ketid
postid puised undavad
seinad aastaist oigavad*

*tähelt pisar maani tilgub
koer hüsteeriliselt ilgub
rõskus kontidesse imbub
veretukse ihus sumbub*

*voodi sügavikku vajub
tihkes ootuspinges ujub
hing
siis ajakulgu kuuleb
lühistades ajupooled*

*mõistus keeldub mõtlemisest
süda loobub tunnetusest
ülени vaid ainus erk
nägemise feuerwerk*

*pimedus lööb pillerkaari
uperpalle
tantsu
traavi
möllu keerises ja rajus
keedab putru tardund ajus*

kirp va sinder
mina ise
küljelt külge ümbervise
jälle ihu hinge tajub
unerammestusse vajub

METSAKODU

*Lepaurvaline kodu
seal, kus sõrasõtkes lodu,
jalgteel lukuks kasepakk.*

*Pajuvõsa mitu jagu,
seasongiline vagu,
aia najal vana sahk.*

*Remmelgane tüvepragu,
räästavarjus kasehagu,
veskikivist lävepakk.*

*Palkseintarel suitsunägu,
seinal aega kukkuv kägu,
laual koduküpsed' kak.*

*Ukseauku ilmub kogu.
Kuresaapad, varbarodu.
Neelavsilme mehehakk.*

Kolmas kosmiline kiirus
mehehakatisel tiivus.
Pulstund linapahmast peas
kuuseema okkaid käega
kraapab kammima, kuid teab:
uuel tiirul pahmas peas
tagasi kui nõjaväega.

*Taskuangus puhkaks käsi,
aga sääseparv ei väsi,
jälle nuhtle neid kui mees.*

*Konnalombi põhjas vesi.
Varbad püsti, kaldal lesib,
uurib peegelpilti vees.*

*Millest mõtleb? Eks sa küsi!
Kaua paigal ju ei püsi,
toimetusi palju ees.*

Seal, kus lodu, lävepakk,
sinu kodu, mehehakk.

AJA TUNDLAD

„Aeg, kus elavad inimesed,
pole üldine, vaid alati kohalik.“

- H. Runnel

*Astub aeg oma ajatuud teid
astub aedu ja ajatab neid
pungi puhkema pihlakapuul
seemet pillama pihu ja suu*

*Astub aeg oma ajatuud teid
astub looma ja kaotama neid
astus enne ja nüüd paneb taas
heatarkuse iduma maas*

*Astub aeg oma ajatuud teid
astub katsuma me südameid
astub otsima neis jälle head
seda piisivat, küllap sa tead*

*Astub aeg oma ajatuud teid
muudab aegu ja jäädvustab neid
ajas kindlustab hingesid häid*

.....

HETK

*Õun valmib. Iga hetk.
Hetk hiljem valmim on,
kui enne seda hetk.
Hetk lõppes alles.
Hetk on nüüd.
Üks alanud
ja teine kestvusriiis.
Hetk hetkest lühem on.
Hetk lõputult on pikk.
Kes hetkel piirid seab?
Kell hetki möödab
tik-tak-tik...*

*Su kõrval hetk nii lühike
ja hetk nii pikk...
Õnn üürike kui eluhetk.*

Õun valmib. Iga hetk.

AJAVOOL

Oh

kõik ilm

kõik asjad

kõik on auke täis

auke täis ja ei pea

ei pea kinni, ei pea

välja voolab

kõik Aeg

ülepea

kogu aeg

Ka

pea ei pea

mil meeldis unistada

õhulosse luua

teravmeelitseda

jookseb tühjaks

ajast-aega

et asemele tuua

hirmsurmtõsidust

eluväsimust

Kuhu

voolas Aeg

raamatust

tarkusest mis trükimust

lippas-tormas

ajajooks

raamat jäi vaid ajalooks

Sõrmed

püüdsid Aega

puu seest

saega

püüdsid peatada

peitliga

selle kumeraga

terasest vahedaga

püüdsid puust

imelõhnasest

sile-silesoojasest

sääresaledust

rinnakumerust

õiekeerukast

*nikerdades petta Aega
petta peatuma
kujus kaunis kujutama*

*Välja
voolas Aeg
ka puust
tegi ehtsait
libast-luust*

*Aeg
ehk voolas
minevikku
minevikus ühtekokku
kui tal minevikus kodu
seal siis Aja
ajakadu
nii jääb tulevik
ilma Ajata
tühjaks tulevikuta*

*Voolas
Aeg ehk
tulevikku
minevik, see rajata
jää siis ilma ajata
voolas ette
tulevikku
täitma homset olevikku
kujundama igavikku*

KURE KISA

lõikav

läbistas lapse nutu

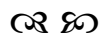
kohkunud silmadest

viimased pisarad

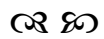
kriimule palgele

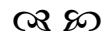
rullisid paari

puhast rada

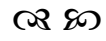

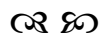
*pirisev mesilind
mis on putuka hind
õitsemisind*

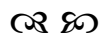

magus on meelistöö vili
magus on väsimusuni
luua unt jõuad kuni

*mõnus paljajalu
plärtsida pori
kuskil mälus
kirjas see oli*

TAAS SÜGIS

ja kurgus

abastuse kass

nüüd kraabib

küüsi teritab

läind suvi

jälle armides

vaegaega

lahti veristab

ja knigi

taevas rahulik

on sügiseselt

valge

ta tardund pilgu

rahustab kui

surilina palge

ELU AHTA KATUS

*tibab
sajab
katus kasin
saabas ligane
vaim väsind
tervis sant
ja tuju kehv
landas
liipsi ootab lehm
lapsi
küll neid oli
palju
kõik nad kuskil
võõra varjus
üksi
justkui nõnda peaks
kes küll
memme tundeid teaks
kes võiks
kürgastada tahta
järeljäänud
elu ahta*

LEITMOTIIV

Kiirus

minu elu leitmotiiv

see on vaid viiv

mis kestab minu elu

Kiirus

minu elu leitmotiiv

see on vaid viiv

mis valvab minu elu

Kiirus

minu elu leitmotiiv

see on vaid viiv

mis halvab minu elu

Kiirus

minu elu leitmotiiv

see on vaid viiv

mis viibki minu elu

VÕLUHEINIK

*Näib mets nii metsikuna
tal pole vastutulelikkust
ei ava põõsaust
sees varjuline pime-must
vaid hägus valguskuma*

*Ta jahedus on süiski tehtus
Näe! Tuule kustutas ta võra lai
siis ... lehisoksa siidjas pai
mu kõletundest võitu sai
soe karusambla pehmus*

*Nüüd alles avaneb ka metsa peidik
mis kütkestab kõik meeled nii
et südames on hõiskeviis
käib kerge nõks ... ja siis
mu käele andunult jääb võluheinik*

KAHIN KODUSE KAUNI KASKE

metsa muheda manuline

niidu nurmenukuse neiukene

põllu piiri pika palistaja

kukulinnu kätki kiigutaja

äikse ähvarduste ärgitaja

poiste pabaduste urvplaasterdaja

silma selguse säädija

hinge helluse hindaja

kaske kaske

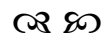
VIKERKAAR

*On elu värvid,
värvid vikerkaares,
kui vesi peatati, seoti vesikaares,
jah vikatkaares, kaares vikerkaares.*

*Ja jälle paistis,
paistis kõrge taevas,
veel kõrgemgi kui ennemuiste, sinitaevas!
Ei enam laevas vaevas, vetevaevas!*

*Ja üle tühja,
tühja puhta ilmamaa
silma puhkab üle uudse kodumaa
ja kõikjal lahti sinu ees on maa...*

*Jaa, lahti,
lahti sinu ees on Maa!*

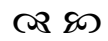
AEG

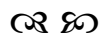
raamatut lehitseb

lausa lappab

silmis

virvendama hakkab

*elusa puu haavast
verepiiskadena
vaiken immitseb
et merre kukkuda
aastatuhandeteks uppuda
aastatuhandeteks surema
merevaiguks*

ISALE 1

TAPPEV VAIKUS

vaikus

täitmata tühjusest

lõikavalt kiiskav

talumatuks pingutab kuulmed

tabama kuuldamatut

olematut

vaikus

teabe puudus

info inflatsioon

inforuumi kõverdumine

negatiivis

kerä

sisepinna pahupidisus

ajale sadulaks

teadete neeldumine

mustas augus

info surm

aju kärbumine

lõpp enne sündi

nuriteabestumine

ISALE 2

MUST AUK

*Tühjuse klomp on see,
mis sinust jäänud.
Külm tunne, jäise vee
tulv niudeist üle käinud.
On mustav auk, klišee
se 'st, mida silmad näinud.*

*Klomp kurku korgib, poob,
õud korgitsaga keerab.
Maks kirge verest joob
ja viimse õnne neelab.
Su kujund meeltes loob
sind hetkeks ja siis keelab.*

*Ei-ei! Ei või, ei saa
mu osaks sina olla!
Mind eostades sa tegid vea,
et jätsid ukse valla.
Sind jalust paiskas maa.
Nüüd igisädemeteks kallab.*

*Portrees su keskmes mustav auk
ja kuulmeis igikestev pauk...*

SILUETT

*Loojuva päikese taustal
üksik must siluett.
Nagu kõrbeliivades
muhameedlase minarett.*

*Millal tulid? Ei näinud...
Kuhu läbed? Ei tea...
Elumuredest murtult
mõtteis langetad pea.*

*Loojuva päikese taustal
põdra must siluett,
igatsuste kõrbe
vürastuslik minarett.*

PUU SÜDA

*Suuske libiseb,
lumi krudiseb.
Puu puu taba kaob,
korraks vilksatab, kuskil praksatab.
Eemalt vaadates tuttavad näod,
aga lähemalt – igal pale uus.*

*Tule tutvume! – hüüab sile puu,
kuusepuu.
Kuid miks siilina oksad
nii tõrjuvad?
Sa mu lähedust siiski ei usalda?*

*Oksad aeg on mul kuivatand,
kalestand.
Süda sees aga hell on ja soe.
Tule, kuulata,
kõrv vastu tüve sa!*

Oo, mis orel sul sees!

*Kuhu hüüab ta,
kõrv kui vaid sinu rinnal
saab kuulata?*

*Hüüan pilvi mu kohal,
nad kastavad.
Hüüan puid enda kõrval,
nad toetavad.
Hüüan maad,
mis võib mahlaga tasuda.
Hüüan päikest,
mis paistma saab asuda.*

Hüüan hümniga Loojale heale.

*Hüüan sulle,
su väsinud peale.
Tule!
Liidame korrakski südamed,
enam iial ei lahkuda raatsi me!*

SEADUSPÄRASELT

*pere on lauas
Issanda lauas
igapäevaselt
isa on hauas
ema on hauas
seaduspäraselt*

*laual on leib
Issanda leib
igapäevaselt
toetamas meid
suunamas meid
seaduspäraselt*

*mure on lauas
õnn on me lauas
igapäevaselt
vanemad hauas
mälestushauas
balastuspäraselt*

LAUD LEIVANE

*vaev mu palehigine
lõhnalt nõnda leivane
higine
vaevane
leivane*

*leib mu laual lõhnane
palehigi vaevane
lõhnane
leivane
vaevane*

*oo kuis armas omane
laud on higileivane
omane
vaevane
leivane*

KAS PÕLLUMEESE SAAB

*põllutööaegset metsa
saab vaadata vaid
linnaees
põllumehel töid
kuhjaga ees*

*kuna minna
läbi lojaka sinna
metsaõhku ahmima
raaguspakatawpuid
lihtsalt vahtima
et kuulda üks
ronga kroks
et kallile tuua sealt
urvaoks
et oma rinna
mahtu mõõta
et metsa minna
ja lonkida tööta
maha jätta
traktori müra
et olla
enesest ära
et metsamülgas näitaks
kui kallis vend
sinul leida aitaks
iseend*

ISADUS

*isadus on
inimese bioloogiline konstant
uus kvaliteet
mis on sunnitud kasvama
käsikäes lapsega*

*isadusest ei saa irduda
nagu ei saa loobuda hingamisest
isaduse võib rikkuda
mittetoimivaks romuks
kuid seda ei saa
pole võimalik
viia vanarauaks
romu saab jätta roostetama
aga võib ka kraapida puhtaks
mõlgid klohvida vormi
pabteldada ja peitsida
pühuda eluvaim
turtsuma-aevastama
siis aduda
et isadus on pöördumatu konstant
kas õnn
või õnnetus
on juba oma valik
ja mehe enda teha*

TULEVIK

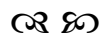
tulevik ei tule
ta on lihtsalt kohal
õigel ajal
õiges kohas
omal ajal
omas kohas
kui vale see koht ka ei tunduks
kui soovimatu see aeg ka ei oleks

tulevik ei tule
ta on kohal ka siis
kui teda ei oodata
kui teda kogunisti
kardetakse
välditakse
püütakse olevikku
venitada lõputuks
et tõrjuda tulevikku
mis ei tule
mis on kohal
ka siis kui
kõik kellad seisatada
isegi siis on kohal kui
kõmatav hingekeel
lüüakse lõhki

PÄÄSTJA SURM

„Но гвозди ему в руки, чтоб чего не сотворил,
Чтоб не писал и чтобы меньше думал.» -
V. Vösotski «О фатальных датах и цифрах»

*jäi ahtraks tuulepubke, sest kustus sumbund obe
kael kaardus, turja külge rippu jäi
aeg tardus, naela otsa rippu jäi
vaid tõkatmust sutaanis vares teiba otsal tõdes „kroks“
ja teine, see, kes veikles tema kohal
sutaani lehvides ja küüned rippu
see tunnistas ta õigeks, kiites „kroks-kroq...“
ja neil oli õigus, nii õigus
et pikaks pingsaks venind ajas
ei leidund kedagi, kes oleks väitnud muud
kes silbiksegi öelnuks vastu
ja seadnuks kahtlusvarju udu peale hõljuma
või liigahtanuks kõbelevat haavalehtegi
sest sündind oli surm, see sünge surm
see surma-surmade seas süngeim surm
mis tühjaks imas püsti seisnud pea
se'e tühjaks imet vapra pea
see Isa tundmist õpetanud pea
jäi lõdvalt rippu rinnale
kui vana narts, mis ligub vihma käes
vaid tõde oli selles, tõe idee, see surematu
jah suremattusesse tõmbav surm
„kroks-kroq...“*

mõni värav

avamisel alati kriuksub

mõni värav

avaneb vaikselt ja labkesti

mõni värav

on ripakil ja ... jääbki valla

LINNUD MAASIKAPEENRAL

Tibukesed tillukesed
karge ilu tiivulised
pringi rinna nupukesed
lend'vad suletutikesed
meelitusi otsiskella
keset maasikpeenarella
keksit-näksit süa-sinna
silma ei suuda jälgiella
püüaks, silitaks ja seaks
pihus nokakesi reaks
suudleks
silma sisse vaataks
kui vaid antaks
kui vaid antaks

Äkki vurr
ja silmad sääl
maasikmarja maitstva pääl
maasikmarja pruntis puna
õietupest paisununa
hõrgutise imetipp
kõitis meeled
vaat kus nipp

Linnukesed nõnda siis
marja juurde juhtisid
marja juurde juhtisid
vurr, ja ära lendasid

Huuled marja maitsevad
võlumabla imevad
linnukesi kiidavad

ETS JA METS

(Looduskaitse päevaks kooli stendile.)

*Minult küsib väike Ets:
„Mitu puud on kokku mets?
Kas sada?“
„Jah, see on küll mets.“
„Kuid viiskümmend,
ons mets ka see?“
„Ka see“, mul vastus lühike.
„Kui maha raiuda üks puu,
kas metsal nimi on siis muu?
Kui veel üks puu?
Ja veel üks puu?
Kui järgi jääb veel ainus puu?“*

*„Ei, ainus puu ei ole mets.
Kuid kuula hoolega nüüd, Ets.
Sa hoia puud,
siis saab sest mets!“*

MAA ÄRKAS

*Nagu laps on maa,
mis kaua magas
talvetaadi lumepesas.
Vastu tahtmist üles ärkas,
päikse silma paistmist märkas.*

*Kuldne päike muutis ilmad,
paitas lahti
 lillesilmad
 järvesilmad
 lapse silmad*

KORTSLEHT – JOOGIKALLAJA

*Karitsheina üsast tilga
tervistava ära joon.
Asemele hardund pilgu
alchemillal' tasuks toon.*

*Kas on sellest sulle küllalt,
kas sa rahule ka jääd?
Küllap jääd, sest iga hommik
uue tilga joogiks sead.*

*Kes sind muidu nõnda vaataks,
kes su krookeid muidu loeks,
kes sind silitaks ja paitaks,
kes sul' nõnda põue poeks?*

*Imertilga karikaga
kosutada on sul moeks.
Salaliidu võimus saame
teineteisel' olla toeks!*

PAARSUS

*Isu ja leib
noormees ja neid
lõikelill – vaas
sammast ja paas*

*Paari on neid
liitnud me leid
Kas enne meid
polnud paaris neid*

RAEVU VANGLA

*Mäebarjalt kaeja on kidakeelne
pilk kaugemeelne
silmis on peegeldus oksarägast
päikesesärast*

*Raev nende taba jäi looduseandi
sügaval vangi
kuni raev välja kaema ei ulatu
elu on valutu*

EHK NÄED

*Punumata pürgades
unelmapürgades
koltund neitsite pääd*

*Voogavaist viljadest
viljaväljadest
und näevad mäed*

*Adra hõlma all muldsed
mustmuldased
mullaks saand kändja käed*

RAHU

õnnis rabu

öeldakse olevat hanaas

Aga lauas

kus higileib

ja aurav kartul

ja piimakeruus

eks sellel korral jälle

rabu uus

Ma tänu oma hinges

ei keela Sellele

kes rahuga on

katnud laua

täitnud südame

KUU KOLLANE MASK

„Suured sõrmed häälestavad kuu kandlekeeli,
aga need ei helise.“ -

- A. Alliksaar REALISTLIK SÜGISMÜSTEERIUM

Kuu peidab end

oma kollase naeratuse taha.

Kui rebiks maski maha,

saaks näha...

Näha?

Tavalist nädalate jada,

tavalist noort

ja keskmist (ennast täis)

ja vana.

Jah – vana!

Vana ja kortsus

ja väsinut,

armunuist tüdinut,

tuultest tuustitut,

aastatest räsitut,

kuu päevade plekilist,

loomistest, kahanemistest kurnatut,

astroloogidest ahistatut,

välja venitatud rindadega,

masaja tagumikuga,

tõntsjalgset ja torisejat,

puusavalust vaevatut,

unetusest lõmmis ja lösakil,

sorakil soenguga sõgedat...

Ei, eesriie!

Kuni Kuu lööb ennast vurfí,

poeb taas maski varju,

oma kollase naeratuse taha.

Ahhaa!

Ja-jaa...

KÜNDJA SURM

karjus ptruu...
truud hobust räigas
tõmbas ohja
adra seiskas
survas sabka
mullarähka
äigas higi
ohkas-ähkas
rinnust kätel
kinni kahmas
rudis, suskas
peaga rahmas
nõtkus põlv
pelk aimdus sähvas
künni viimset
lõppu nähvas

suksu hirmahtas
kõrv viipas
kaela väänutas
ja taha
uudistavalt
kaema kiikas

küindja
pahmitsedes põllul
küindi seiras
klaasjal pilgul
rinnutas siis
adrapuule
vintsket vahtu
vindus suule
pingsalt pahmis
pahtas huuled
paindus palves
turdjas kael
elujõust
jää hõõguv tael
lõtvus-kooldus
sirge selg
raksus-murdus
elutelg

DUELL

Ülo Altpere elu otsale mõeldes.

*Öö oma võrku kudus ämblikuna hilju
ja musti kombitsaid ta lähemale ajas.
Ta teadis, mida hinge ahistuseks vaja -
öö ihkas surma abastavaid vilju.*

*Kuid pimedusevürsti ablas viha
ei suutnud hirmu sisendada Sulle.
Su leebe heatarkus lisas vaimu tulle
tõearmastusest tüünet eluiba.*

*Su leegi helki pimedus ei võitnud
ja raevus küünlajala pihta löögi
ta sihtis. Leek, mis südameile loitnud,
sai sädemeiks, mis valgeks tegid öögi.
Ja kuigi murdus leeki hoidnud jalg,
ei eales kustu Vaimust süttind elualg!*

KAS KEEGI

Kas Laulasmaal vaid lauldakse?

Kas Helme neiud sünnivad helmestatuna?

Kas Mehikoorma mehed on lookas ikke all?

Kas Lapi külas kantakse vaid lapitud pükse?

Kas Karilatsi külas on veel mõnigi lats?

Kas Kükital saab hakkama ka ilma kükitamata?

Kas Ristipalu rahvast ootab ristilöömine?

Kas Piirissaares on sibulakasvatamise piir?

Kas Lohusuus elavad lohkusungu hambutud?

Kas Ähjärvel saab asja ajada ka ähkimata?

Kas Reolas elab keegi Reolat reostamata?

Kas Maamulal elab keegi

kunagi

midagi

munemata?